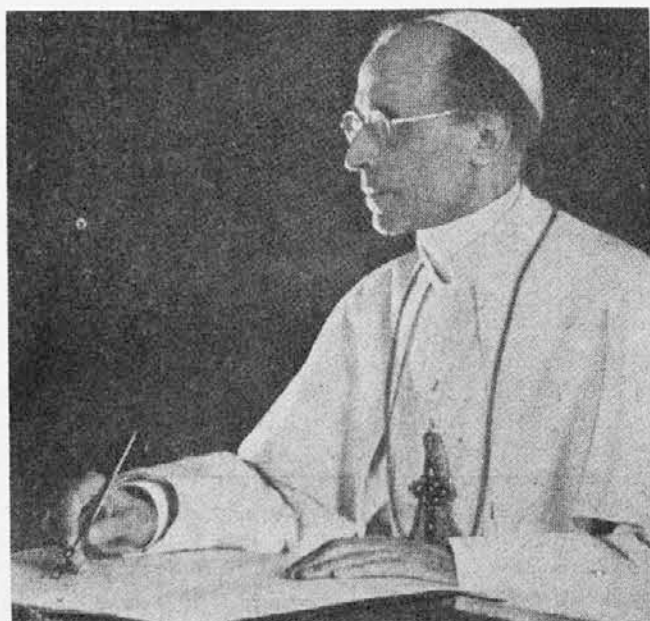

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOCNİK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO II/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P.T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Z vojno je lahko vse izgubljeno Kriza sovjetskega imperija

Pij XII. - Pacelli.
Prizadeval si je za
mir in demokracijo.
Skrbel je za begunce
in preganjance.

*Quando Marcus Pascha dabit
et Antonius pentecostabit
et Joannes Eucaristiam adorabit,
totus mundus vae clamabit.*

»Kadar bo Marko obhajal Veliko noč
in Anton (Padovanski) binkoštni praznik
ter Janez (Krstnik) bo evharistijo molil,
bo cel svet »Gorje!« vzklikal.«

S to staro prerokbo lažnega Malahije
začenja dekan Alojzij Novak svojo kroni-
ko iz druge svetovne vojne. Leta 1940 smo
res obhajali zelo pozno veliko noč, 25.
aprila in zato pozno tudi vse ostale pre-
makljive praznike. Prerokba se je uresni-
čila, saj je druga svetovna vojna nepo-
sredno ali posredno zajela ves svet in
povzročila neizmerno gorje.

Prav te dni, v drugi polovici avgusta
je poteklo 50 let od začetka druge sve-
tovne vojne. Mnogi so se tega dogodka
spomnili, spomnimo se ga še mi.

IZBRUH DRUGE SVETOVNE VOJNE

Leta 1939 je bilo jasno, da si Hitler-
jeva Nemčija z nasiljem hoče osvojiti
svoj »Lebensraum«, svoj življenjski pro-
stor v Evropi in si potem podvreči ves
svet. Zadnji korak v tej smeri je bila
zasedba Sudetov in uničenje Češkoslova-
ške kot samostojne države marca 1938.

Naslednji cilj v Hitlerjevih načrtih je
bila Poljska. Nemčija je imela industrijo,
a premalo hrane. Za pridobivanje hrane
nemškemu narodu je Hitler videl poljske
ter ukrajinske planjave. Francija in Angli-
ja sta se zavedali nacističnih nakan in sta
zato hoteli preprečiti Hitlerjeve načrte.
Poljski vladi sta obljubili svojo pomoč, če
bo napadena, istočasno pa sta želeli pri-
dobiti v zavezništvo proti Hitlerju Sov-
jetsko zvezo. V ta namen je sredi avgus-
ta 1939 odpotovalo iz Pariza in Londona
odposlanstvo za sklenitev obrambnega za-
vezništva proti nacistični Nemčiji. Stalin
je 21. avgusta 1939 odgovoril, da ga to za-
vezništvo ne zanima.

Zgodilo se je namreč, da je 18. avgusta
nemški veleposlanik v Moskvi obvestil sov-
jetsko vlado, da vsak hip utegnejo nastati
incidenti na nemško-poljski meji in s tem
nevarnost za vojaški spopad, Führer pa, da
bo v takem primeru upošteval sovjetske
interese. Dne 19. avgusta ja Stalin sklical
na posvet svoje generale in sklenili so, da
povabijo v Moskvo nemškega zunanjega
ministra von Rippentropa za sklenitev ne-
napadalne pogodbe med Nemčijo in Sov-
jetsko zvezo. Dogovor je bil hitro skle-
njen in 23. avgusta je bilo svetu javljeno,
da sta nemški Reich in Sovjetska zveza
sklenila nenapadno pogodbo. V Moskvi
je še bilo navzoče odposlanstvo Francije
in Anglije. Svet je takrat obstal iznenaden,
da sta se povezala v prijateljski pogodbi
Hitler in Stalin. Začudenju je sledilo trd-
no pričakovanje, da bo Poljska napadena
in da se bo začela v Evropi vojna, kajti
Francija in Anglija sta znova potrdili:
»Če bo Poljska napadena, ji bova prisko-
čili na pomoč.«

PAPEŽ IN MIR

Naslednji dan, 24. avgusta je po vat-
kanskem radiu spregovoril papež Pij XII.

tri baltske države. Po končani vojni je
bila poljska republika obnovljena, vendar
brez vzhodnih pokrajin, ki jih je obdr-
žala Rusija, baltske države pa so ostale
vključene v ZSSR.

Danes, ob »perestrojki« Mihaila Gor-
bačova so te države začele zahtevati av-
tonomijo in celo odcepitev od ZSSR, prav
tako pa tudi demokratične svoboščine,
saj so že prej bile demokratične repub-
like.

STALIŠČE ITALIJE

Fašistična Italija je bila povezana z
Nemčijo z »jekljenim« paktom. Mussolini
je bil v strahu, da bo moral pomagati
Nemčiji. In tega se je takrat bal. Italijan-
ski veleposlanik v Berlinu je pa zadnji
trenutek dosegel, da je Hitler pustil ob
strani Italijo. Poslal je v Rim telegram,
ki pravi: »Duce, iskreno se vam zahvalju-
jem za diplomatsko in politično pomoč, ki
ste jo zadnje čase nudili Nemčiji in njeni
pravici. Prepričan sem, da bomo s sami-
mi nemškimi silami lahko opravili nalo-
go, ki nam jo je naložila zgodovina.«

TUDI POZITIVNE POSLEDICE

Po petdesetih letih od začetka te naj-
strahotnejše vojne v zgodovini, se človek
vprašuje, ali je čemu služila. Zdi se, da
je. Predvsem spoznanju, da v Evropi ne
more biti kak izvoljeni narod, da drugim
vlada. To so prvi spoznali Adenauer v
Nemčiji, Schumann v Franciji in De Ga-
speri v Italiji. Ti trije krščanski demokrati
so prvi po vojni začeli misliti in delati
za združeno Evropo. Njim so sledili dru-
gi. Morda bi brez Hitlerja in druge sve-
tovne vojne danes ne imeli Združene Ev-
rope z vsem, kar ta obeta.

Prav tako dragocena posledica zadnje
vojne je zmaga demokracije v državah
zahodne Evrope. Izkazalo se je, da je de-
mokracija zmogla okužiti tudi diktature.
Tako so v Španiji Francovo diktaturo
zamenjali za demokracijo. In prav zadnji
čas je demokracija zajela tudi države real-
nega socializma, zlasti Poljsko in Madžar-
sko. Nekatere druge se še zapirajo pred
njo, vendar je le vprašanje, do kdaj.

Zaključiti smemo s Sv. pismom: »Bog se
igra na zemeljski obli.«

K. H.

Stalin in Hitler,
dva gangsterja,
oba kriva za drugo
svetovno vojno

Izstop Franca Popita

Pri večernih poročilih po ljubljanski
televiziji 28. avgusta je bila na prvem
mestu novica, da je komunistični veljak
Franc Popit poslal pismo Centralnemu
komiteju slovenske partije s poročilom,
da izstopa iz Centralnega komiteja. Svoj
izstop utemeljuje, da noče biti soodgo-
voren za posledice, ki jih bo prinesla se-
danja usmeritev vodstva slovenske partije.

Nov verski zakon v Srbiji

V jugoslovanski republiki Srbiji imajo
po novem verskem zakonu duhovniki in
diakoni možnost, da oskrbujejo bolnike
tudi v javnih bolnišnicah. Kdor bo obre-
koval vero in navduševal za ideološki boj

proti njej, bo celo kaznovan. V zakonu
je zapisano, naj bi Cerkev bolj vključili
v družbo. Predvideno je, da bo dr-
žava podpirala cerkvene projekte. Novi
zakon bo začel veljati z novim letom.

Mati Mihaila Gorbačova

Pri uradnem kosilu Mihaila Gorbačova
z norveškim zunanjim ministrom Stol-
tenbergom je med obema državnikoma
stekel pogovor o otrokih in vnukih. Gor-
bačov je od svoje strani povedal, da ima
zelo staro mater. Med njegovim nasto-
pom po televiziji ga vsakikrat opazuje.
Če ji njegovo zadržanje pred televizijo
ni všeč, mu telefonira in ga pošteno
okrega.

Tudi to je perestrojka.

Sama razsežnost današnjega sovjetskega
imperija je živa priča o njegovi dejanski
in vsestranski pestrosti. Ze v prejšnjem
stoletju je ruski filozof Peter Čadajev
govoril o neznanski razsežnosti Rusije, ki
je tako geografska kot tudi duhovna. In
prav to se dandanes najbolj jasno kaže.
Zlasti v zadnjem času je prišlo do veli-
kih in marsikdaj težkih sporov, narod-
nostnih in socialnih kriz z velikimi stav-
kami, z opozicijo v sami partiji proti li-
niji »perestrojke«. Na drugi strani pa se
prav na političnem področju kaže več zelo
pomembnih premikov. V samem Vrhov-
nem sovjetu je Boris Jelcin, glavni zago-
vornik politike sovjetskega predsednika in
obenem predstavnik neodvisne politike,
ustanovil svojo samostojno parlamentar-
no skupino, v kateri so še nobelovec Sa-
harov, zgodovinar Afanasjev in drugi. Gor-
bačov sam se mora meriti z različnimi in
včasih nasprotujočimi si dejavniki, tako
da ga je neki politični opazovalec zgovor-
no označil obenem kot papeža in Lutra...

Sovjetska zveza preživlja sploh čas tež-
ke notranje krize. Zadnje množične stav-
ke od Sibirije do Ukrajine, pa spet stav-
ke z drugačnim prizvokom ruske manj-
šinske skupnosti v Estoniji so vse to do-
volj jasno pokazale. Narodnostni spori so
še vedno aktualni in dramatični, kot npr.
v Aziji ali na Kavkazu, pa tudi v balt-
skih republikah, Estoniji, Letoniji in Litvi.

V ESTONIJI VRE

Problem teh najbolj zahodnih, nekdanj
samostojnih držav ob Baltiku je sedaj
še bolj poostrela in aktualizirala objava
tajnih dokumentov med Stalinom in Hit-
lerjevo Nemčijo iz leta 1939. Ti so bili
znani kot pogodba Molotov-Ribbentrop,
po obeh takratnih zunanjih ministrih v
imenu berlinske oz. moskovske vlade. Ti
tajni dokumenti so odkrili marsikaj no-
vega in obenem skoraj eksplozivnega. Hit-
ler in Stalin sta si dejansko razdelila
vplivnostne sfere severno-vzhodne Evro-
pe. Tako sta si razdelila Poljsko (Varšavo
in Lublin naj bi dobili Nemci, druge
vzhodne dele Rusi, obenem pa še balt-
ske države). Ta je kasneje tudi predvi-
dela priključitev baltških republik k Sov-
jetski zvezi. Delitve Poljske naj bi se to-
rej ne končale z ruskimi carji in pru-
skimi kralji...

Zadnje čase je Vrhovni sovjet ZSSR iz-
glasoval pomembna zakonska določila o
podelitvi gospodarske avtonomije balt-
skim republikam. To je gotovo velik ko-
rak v priznavanju samostojnosti tem re-
publikam vsaj na nekaterih področjih
(potem ko so se še lani te tri republike
tudi skoraj soglasno izrekle o suverenosti
svojih dežel).

Zadnje dni pa so se zadeve — zlasti v
Estoniji — še bolj zaostrele. Tamkajšnji
parlament (Vrhovni sovjet) je izglasoval
nov volilni zakon, ki omejuje volilno pra-
vico državljanom, ki nimajo zadostnega
števila let stalnega bivališča v tej repub-
liki (dve leti za aktivno, pet let za pa-
sivno volilno pravico, se pravi za pra-
vico izvolitve v republiške krajevne orga-
ne). Vse to je močno razburilo rusko
manjšino (ki pa šteje kar 30% celot-
nega prebivalstva), ki se je s tem začu-
tila močno ogroženo in prikrajšano. Prišlo
je do velikih stavk, ki so skoraj paralizirale
industrijsko dejavnost države. Se-
daj pa se je spet oglasila Moskva in sam
predsednik Gorbačov je z dekretom raz-
veljavil omenjeni zakon kot protistaven.

KAM SEDAJ?

In če v baltških republikah vre, ne vre
samo v Estoniji. Prav pred dnevi je pri-
šla novica, da so v Litvi ponovno ustano-
vili socialno demokratično stranko in to
prvič po letu 1940. Zopet znamenje pri-
zadevanj za svobodo in demokracijo na
tem resnično najnaprednejšem delu Sov-
jetske zveze. Vrenja v baltških republi-
kah nedvomno kažejo na veliko civilno
junaštvo tamkajšnjih do nedavnega zatira-
nih narodnosti, ki z optimizmom in upa-
njem gledajo v bodočnost. V Moskvi pa

so celo ustanovili rusko krščansko demo-
kracijo.

Te dni se tudi spominjamo tragičnih
dogodkov ob zasedbi Češkoslovaške iz le-
ta 1969, ko so vojaške enote Varšavskega
pakta s tanki pogazile težnje po svobodi
in neodvisnosti Čehov in Slovakov. Danes
je Praga še vedno v svinčenem objemu
stalinistične diktature. Le Dubček, takratni
generalni tajnik KP, Černik, takratni
predsednik vlade, Hajek, zunanji minister
skupno s skupino Charta '77 zahtevajo
od oblasti in vseh takratnih držav-napa-
dalk, da priznajo svoje napake. Do kdaj
pa bodo morali čakati na rehabilitacijo?
Upajmo, da bodo nova znamenja iz
Kremlja le pomagala premostiti tudi te
dramatične situacije tako na Češkoslova-
škem kot povsod drugje, kjer se bije boj
za osnovne človekove pravice in dosto-
janstvo.

Spectator

Kakšna prenova Zveze komunistov v Sloveniji?

(Naši razgledi, 11.8.89 po članku Zdenka
Roterja: Posipanje s pepelom) »...prebi-
valstvo se zavzema za radikalno (in ne
le lepотно) prenovu Zveze komunistov Slo-
venije in jo podpira. In kakšne so pred-
stave ljudi o tej novi zvezi: Zveza komu-
nistov bi morala biti le ena od političnih
strank, vsak posameznik pa bi sam pre-
sodil, za katero politično stranko bi se
odločil (74,9%). ZK naj se dokončno odre-
če monopolu odločanja o družbenih za-
dedah (73,2%). Oblikovati mora jasn program
družbenih sprememb za preseganje
družbene krize (71,5%). Izločijo naj se
vsi tisti, ki so vanjo stopili iz koristo-
ljubja (87,6%). Podpre naj ustanavljanje
političnih zvez in družbenih gibanj (68%).
Odločno naj se zavzame za suvereno in
avtonomno republiko Slovenijo v okviru
jugoslovanske federacije (82%). Podpre
naj vsaj vsa prizadevanja za razjasnitev
vseh napak, storjenih v povojnem raz-
voju (83,1%). Zavzame se naj za razširi-
tev obsega človekovih pravic (85%). Po-
budo pa naj da tudi za javno pojasnitev
vseh političnih obračunov v začetku se-
demdesetih let, zaradi katerih je bil od-
stranjen Stane Kavčič (73,8%).

Takšna razčlenitev predstav slovenskega
prebivalstva o Zvezi komunistov Slove-
nije v prihodnosti ne daje prav nobenih
osnov za kakršnokoli manipuliranje s pro-
tikomunizmom v Sloveniji. Če do preno-
ve komunistične zveze v Sloveniji v zna-
menju teh pričakovanj ne bo prišlo kaj
kmalu, potem se bo sama izločila iz slo-
venske zgodovine. Tega »sestopa« iz zgo-
dovine pa ne bodo krivi protirevolucija,
nacionalna homogenizacija in protikomu-
nizem, pa tudi ne nerazumevanje za slo-
venske razmere v drugih delih Jugosla-
vije, marveč samovšečni in samoljubni
slovenski partijski uradniki na »vseh rav-
neh, ki jim gre predvsem zase in osebno
oblast ter zasebno »zgodovino«.

Cerkveno zborovanje na Madžarskem

3. in 4. februarja 1989 je bil v Budim-
pešti, ob prisotnosti številnih škofov, prvi
kongres verskih gibanj, ki delujejo na
Madžarskem. Kongresa se je udeležilo 120
predstavnikov devetih gibanj. Ta so: Re-
gnum marianum, Karizmatična obnova,
Ognjiščarji, Tretjeredniki sv. Frančiška,
Taizejska skupnost, Neokatehumenat, Ve-
ra in luč, Marriage Encounter in Comu-
nione e Liberazione. Kongres je pozdra-
vil tudi madžarski primas, kardinal Pa-
skai.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Za to številko se nam je nabralo precej
člankov in dopisov. Zaradi tega smo ne-
katere morali odložiti za prihodnjo šte-
vilko. Členene dopisnike prosimo za raz-
umevanje.

V PROTITOKU

Premišljevanje ob Dragi

Sredi počitniškega razpoloženja smo bili. A kot je čudovito napisal Leopardi, se človek počitka ali praznika najbolj veseli takrat, ko ga pričakuje in uživa ob misli nanj. Ko pa je praznik tu, so vse misli obrnjene naprej proti novemu delovnemu dnevu.

Tako se je prav sredi vročih avgustovskih dni peščica slovenskih ljudi na Tržaškem posvečala organizaciji kulturne prireditve, za katero se je že davno udomačilo ime Draga. Teh nekaj ljudi je v resnici z obema nogama že v prihodnjem delovnem letu. Kajti ali ni Draga nekakšna vsakoletna streznitev od počitniškega pozabljenja, ponovna utopitev v problematiko, s katero se dan na dan sprijemamo kot ljudje, kot Slovenci, kot kristjani? Ali ni podobna uvodu, s katerim naj bi se po nekajmesečnem premoru, posvečenem telesnemu in duševnemu oddihu, skupaj s šolskimi zopet odprla tudi vrata ustvarjalnega duha, kulture, politike, skupnega snovanja načrtov itd.?

Na videz bi Draga ne potrebovala posebnih predstavitev, saj je ena od tistih — ne ravno zelo številnih — kulturnih pobud, za katere v zadnjih letih zanimanje med nami ni splahnelo, ampak se je nasprotno povečalo. To nedvomno kaže, da je Draga kljub neugodnim okoliščinam, v katerih je živel, znala ostati sveža, izzivalna, ter je znala tudi zadeti v živo, če je bilo potrebno.

Bila je tudi prva, ki si je na slovenskih tleh upala javno spregovoriti o nekaterih žgočih problemih slovenske zgodovine, sedanje eksistence in ne vedno svetle bodočnosti. Zato si je nakopala od časa do časa s »pristožnih« mest tudi kak večji ali manjši »anatema«, kar pa ji je le povečalo popularnost, tako da je danes Draga prireditelj, za katerega je prav gotovo uvrščena med osrednje pobude v skupnem slovenskem kulturnem prostoru.

Prav zato pa se zdi na tem mestu vredno o Dragi spregovoriti tudi bolj problemsko.

DRAGA DO SEDAJ

Prvo izhodišče je dejstvo, da so organizatorji Drage katoličani in da je Draga v vseh teh letih zavestno iskala krščanski pristop do obravnavanja tematike. Draga je zato najpomembnejša in najodmevnejša kulturna pobuda, ki jo v tem trenutku premoremo katoličani v Italiji. Je tako rekoč naš krik v svet, naša izkaznica pred javnostjo. In morda se zavestno ali podzavestno tega tudi večinoma zavedamo. Toda tržaški ali goriški katoličani se v Dragi v veliki večini omejujejo na poslušanje, kakor da bi se nas to, o čemer teče razgovor pred mikrofonom, ne tikalo, pa naj bo tema še tako zamejska in še tako »naša«. Seveda je lažje (in tudi bolj zabavno) v klopi poslušati, kakdo med seboj debatirajo bleščeča imena iz matične domovine ali zdomstva. Toda na ta način se Draga spremeni v špektakel, naša odsotnost pa je marsikomu, ki ne živi v naših krajih ali je drugačnega mišljenja, nerazumljiva. Zato bi se naše vabilo v Drago ne omejilo na golo udeležbo, ampak na udeležbo in sodelovanje. To bi bil naš najlepši doprinos Dragi.

DRAGA V BODOČNOSTI

Drugi razmislek pa zadeva bodočnost Drage. Njeni organizatorji se namreč dobro zavedajo, da bo obdržati doseženo raven te prireditve vedno težja naloga. Njena privlačnost je bila do danes namreč tudi v tem, da se je na njej spregovorilo o temah, o katerih se v matični domovini ni smelo svobodno razpravljati in ki so bile torej tudi za zamejske »uradne« forume, predvsem za tukajšnji dnevnik, izraz starokopitnega mračnjastva. Draga se je tako povsem jasno opredelila za primat naroda pred razredno pripadnostjo, ko je tudi v narodnostno ogroženem zamejstvu v nekaterih krogih narodnost veljala za »meščansko« ostalino; zagovarjala je večstrankarski pluralizem, ko je veljala enostrankarska diktatura za demokratično pridobitev delovnega ljudstva; zavzemala se je za narodno spravo, ko je bilo v slovenski javnosti dopuščeno le povsem enostransko prikazovanje ne polpretekle zgodovine, branila je Kocbeka, ko ga je (skupaj s pisateljema Pahorjem in Rebulo) leta 1975 ob znanem tržaškem intervjuju zajel plaz obsodb in natočevanj.

Na ta način so bila stališča jasna, vsi smo več ali manj vedeli, kaj kdo zagovarja. Ni bilo težko biti izzivalni in zanimivi. Niti ni bilo čudno, da se je po-

večalo zanimanje za Drago v prvi vrsti v republiki Sloveniji onstran državne meje. Zdi se pa, da se stvari spreminjajo. Danes z narodnostjo, s pluralizmom, »pravičnejšimi zgodovinskimi ocenami«, Kocbekom, celo z emigracijo brez sramu mahajo tako rekoč že vsi, tudi tisti, ki so do nedavnega branili povsem nasprotno kulturne in politične koncepte. Ne samo, z vsemi temi argumentacijami solijo pamet onim, ki so te vrednote zagovarjali že vso povojno dobo.

A naj bo že kakorkoli, naj gre tu za prebrisano politično igro, za golo oblast, za take ali drugačne interese ali za navadno kamuflažo, stvar je učinkovita in ljudi zavaža. Jasno je, da nekateri poudarki, ki so bili še pred kakim desetletjem aktualni (recimo kritika marksizma), danes ne bodo več mogli sami pritegniti zanimanja udeležencev. Zato bo pa Draga morala tudi v bodoče prisluhniti znamenjem časa, s takim ali celo s še bolj finim poslušom kot doslej. Njena naloga naj ostane še naprej brezkompromisno iskanje resnice. Resnica pa je vedno izzivalna, največkrat zato, ker je neprijetna.

Si pa Draga zasluži, da jo s srcem, z mislijo, besedo in delom podprejo vsi ljudje »dobre volje«. To zaupanje si je s svojim skoraj petindvajsetletnim obstojem popolnoma zaslužila.

Prijatelji Drage

Letošnji študijski dnevi se bodo začeli v parku Finžgarjevega doma na Opčinah v petek, 1. septembra, ob 17.00. Namesto predavanja o multikulturalni družbi, ki je prenešeno na soboto, bo v petek okrogla miza z naslovom Manjšina — žrtev ideoloških bojev?

Iz Slovenije

† duhovnik Ivan Hlad

V petek, 18. avgusta so na Vogrskem imeli pogrebno mašo za tamkajšnjim župnikom Ivanom Hladom. Čeprav smo bili sredi najhujše poletne vročine, se je pogreba udeležilo nad 60 duhovnikov. Somaševanje je vodil škof Metod Pirih, ki je med mašo v nagovoru orisal osebnost pok. gospoda.

Rojen v Vrhpolju 13.10.1914 je študiral bogoslovje v Gorici in bil posvečen v mašnika 3.6.1939. V bogoslovju je bil izredno razgiban in humorist prve vrste. Tudi pozneje kot duhovnik je znal s svojimi vici zabavati sobrate in vernike.

Prva njegova služba je bila v Bovecu kot kaplan v pomoč ostarilemu župniku Klobučarju. Po vojni je šel v Log pod Mangartom. Tu je doživel hude čase. Po priključitvi septembra 1947 so ga obdolžili stikov z inozemstvom in Vatikanom. Jugoslovanska oblast ga je aretirala in obsojen je bil na težko zaporno kazen. V zaporu je preživel devet let in en mesec. Kot zapornik je hudo trpel, čeprav po izpustitvi o tem ni nikoli govoril. Toda iz zaporov je prišel spremenjen: ni bil več nekdanji Ivan Hlad, poln humorja in veselja.

Škof Jenko mu je odkazal župnijo Čepovan, kjer je ostal do leta 1980, ko je bil imenovan za župnika na Vogrskem pri Prvačini. Prišel je v Vipavsko dolino na sonce in med trte. Toda njegovo zdravje je bilo načeto. Pojavila se je sladkorna bolezen, ta ga je prezgodaj spravila tudi v grob. Umrli je v šempetrski bolnišnici.

Povsod, kjer je bil v službi, je veliko gradil in popraviljal, tudi na Vogrskem. Ljudje so mu bili hvaležni in so ga zelo podpirali, posebno v zadnji bolezni.

Po opravljeni sv. maši in obredih na Vogrskem so ga prepeljali v Vrhpolje, kjer čaka večnega vstajenja med svojimi dragimi na vrhpoljskem pokopališču.

IZ CASOV ZAPORA

Jožko Kragelj piše v svojih spominih »Moje celice«, kako so pripravljali »tolminski proces« zoper nekatere duhovnike zgornje Soške doline. »Polagoma sem zvedel, da je zaprt tudi Ivan Hlad, Zadnik in končno tudi bogoslovec Sivec. Iz vse te družbe so hoteli napraviti celo »agencijo Vatikana« in prikazati, da so tudi na Goriškem duhovniki, ki bi radi zrušili pridobitve NOB, hkrati pa bi dokazali svojo budnost in spretnost, ki zna v pravem trenutku odstraniti iz družbe »nevarne in sumljive elemente«.

Omenjeni »tolminski proces« je bil mar-

DUHOVNA MISEL:

»... kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.«

(Lk 14,11)

Skušnjava, ko hočejo nekateri prevladati in ropati druge, je nekaj zelo običajnega v človeški zgodovini. Da se to dogaja med pogani in v totalitarnih režimih vseh barv, je do neke mere razumljivo, ker oni živijo »brez upanja« (Lk 2,12). Prepričani so namreč, da je vsa sreča in smisel njihovega življenja v tem, če si nakopičijo čimveč časti in bogastva.

»Med vami pa ne sme biti takó!« (Prim. Lk 22,26)

To priporočilo je dal Jezus učencem zadnji večer pred svojim trpljenjem in smrtjo, ko se je sklonil da jim umije noge. Kljub temu pa je ta skušnjava bila in je še vedno prisotna tudi med nami.

Kristjani resnično potrebujemo skromno, preprosto in ponižno srce, če hočemo slediti Jezusu po poti njegovega evangelija, da bomo nekoč vredni prejeti dar, »ki ga milostno daje Bog — večno življenje« (Prim. Rim 6,23).

Ponižnost nikakor ni podcenjevanje samega sebe, slabištvo, cincavost, izmikanje, iskanje izgovorov, nedorečenost, dvomnost in neodgovornost. Človek, ki ima skromno, preprosto in ponižno srce trdno stoji za resnico, vidi in išče svojega bližnjega, mu stopi naproti, mu pusti do besede, da tudi on lahko zadira in pride do veljave. Vedno pa moramo drug z drugim deliti svoje manjše in večje darove.

Japonski pregovor pravi: »Čeprav nisi rojen v siromašni kolibi, bodi kljub temu skromen, takrat boš kakor lotosov cvet, ki raste izven močvirja«.

MILAN NEMAC

Čudna pota KPI in sen. Spetiča

Prve dni avgusta se je kot strela z jasnega pojavila v tisku uradna vest tržaške federacije KPI, da bo ob obletnici razstrelitve prve atomske bombe nad Hirošimo (6. avgusta 1945) njena tričlanska delegacija (tajnik vsedržavne mladinske federacije Cuperlo, tajnik tržaške federacije Nico Costa in senator Stojan Spetič) ponesla vence na spominska obeležja koncentracijskega taborišča na otoku Rabu, v tržaški Rižarni in pri t.i. »Bazovski fojbi«.

To se je tudi res zgodilo ob splošnem presenečenju »baze« in še zlasti slovenskih članov partije pa tudi drugih Slovencev.

Znano je, da Slovenci nismo nikdar polagali vencev na »fojbe«, ki jih italijanski nacionalistični krogi ves povojni čas izkoriščajo proti Slovincem in Jugoslaviji nasploh. Tržaška KPI utemljuje

ta svoj korak s prepričanjem, da so v bivših rudniškem jašku pri Bazovici našle smrt tudi nedolžne žrtve in da je zato treba v znamenju sožitja in miru to upoštevati.

Odmevi na omenjeno dejanje KPI pa so bili vse prej kot pozitivni, zlasti še med slovenskimi člani in pristaši. Od nje ga so se distancirale borčevske organizacije, med temi Anpi in sam Tržaški partizanski pevski zbor. Partiji in še zlasti sen. Spetiču očitajo, da so postavili in enako raven žrtve napadalec in napadenih in da so omenjeno dejanje storili brez posvetovanja z bazo. Na Rabu in v Rižarni gre za žrtve fašistov in nacistov, pri Bazovski fojbi pa za umetno napliven simbol fašističnih eksponentov in njihovih sodelavcev, ki naj bi jih zajele in justificirale jugoslovanske vojaške oblasti v maju 1945 in katerih število ni še niti približno ugotovljeno.

Poročajo, da so nekateri slovenski člani iz ogorčenja že vrnili partijske izkaznice. Težki očitki padajo zlasti na račun slovenskega senatorja Spetiča, ki je pri vsej akciji aktivno sodeloval. Poznavalci načina delovanja partije se vprašujejo, kakšen cilj zasleduje partija pri vsem tem in zakaj je v to akcijo vpletila tako visokega slovenskega predstavnika. Nekateri trdijo, da se hoče partija še bolj približati bivšim istrskim beguncem in tržaškim meščanskim krogom po zgledu socialistov... Po drugi strani naj bi ta gesta pomagala sen. Spetiču prepričati omenjene tržaške meščanske kroge, da bi pristali na zaščitni zakon v korist Slovencev.

Naj bo tako ali drugače, dejstvo je, da si je sen. Spetič nakopal pri slovenskih volivcih hude očitke, ki ga znajo stati senatorsko mesto v prihodnji mandati dobi. Nekateri celo sklepajo, ali ni to morda dolgoročni cilj partije, da ne garantira več izvolitve Slovencev v rimski parlament.

a. t.

Miličniki pretepli visokega slovenskega funkcionarja

Jugoslavija se pripravlja na zborovanje neuvrščenih, ki bo prve dni septembra v Beogradu. Udeležilo se ga bo kakih 2500 delegatov. Zanje so v Nemčiji kupili 800 avtomobilov Mercedes in Audi. Nekdo je izrekel misel, zakaj niso za delegate preskrbeli avtomobilov kragujevske »Zastave«; s tem bi ostale devize doma in še bi to bila reklama za domačo industrijo. Toda videti je, da se jugoslovanska partija rajši ponaša s pavjim perjem.

Zadeva, ki je prav pred zasedanjem neuvrščenih razburila notranje politično življenje, je pa bil pretep Borisa Muževića v Beogradu.

Boris Mužević je član Centralnega komiteja ZK Jugoslavije; zastopa slovensko partijo. V Centralni komite je bil kooptiran, ko je odstopil Franc Šetinc, ker se ni več čutil varnega v Beogradu. Kako prav je imel, se je pokazalo v četrtek 17. avgusta. Ta dan proti večeru se je Boris Mužević z avtomobilom Centralnega komiteja peljal na neko sejo v Novem Beogradu. Med vožnjo je napravil prekršek, ker je vozil prenapeto (90 km namesto 40). Ustavi ga miličniška patrolja. Toda mož ni imel pri sebi vozniškega dovoljenja in ne legitimacije, povedal pa je, kdo je in kam se vozi. Miličniki pa so ga enostavno porinili v svoj avto in ga pri tem surovo in grdo pretepli. Z njimi se je odpeljal na sedež CK, kjer se je izkazalo, da je govoril resnico.

Zadevo so tri dni skrivali in je šele 20. avgusta prišlo na dan, kako je beograjska policija postopala s tem visokim partijskim funkcionarjem iz Slovenije. Ko so v Ljubljani to zvedeli, je predsedstvo CK slovenske ZK takoj »najodločneje protestiralo proti takšnemu ravnanju delavcev beograjske milice«. S tem je zadeva Mužević postala politična zadeva.

V Beogradu so Srbi, zlasti še dnevnik Politika najprej zanikali, da bi kdor koli tepel Muževića, on da si je vse to izmislil. Beograjska partija je celo izdala poročilo, ki v njem obtožuje slovenske komuniste, da »objavljajo najbolj brutalne laži na račun Beograda, glavnega mesta FLR Jugoslavije in SR Srbije«. Toda srage na obrazu in životu Borisa Muževića so bile preveč vidne, da bi jih bilo mogoče skrivati, Mužević pa tudi ni asket, da bi se sam bičal. Zaradi tega je vsa zadeva prišla pred Predsedstvo Centralnega komiteja ZKJ. Razprava je morala biti zelo burna, saj je na koncu prišlo do obsodbe ravnanja policije. Rečeno je: »Srbska policija je Borisa Muževića maltretirala, do kraja nekorektno in izmišljeno je bilo uradno policijsko poročilo. Predsedstvo zato zahteva resno preiskavo in odgovarjajoče ukrepe proti povzročiteljem incidenta«. Predsedstvo pa je bilo razklano: srbski in vojvodinski člani so bili proti temu poročilu, zastopniki vseh ostalih republik so poročilo podprli.

PISMO IZ INDIJE

Brat Ludvik Zabret piše iz Goe v Indiji: Hvala Bogu! Moje zdravje se je kar neverjetno izboljšalo v teh gozdovih, kjer zrak ni onesnažen s plinom od avtomobilov. Zato kar veliko naredim za obnovo tega našega misijona. Je res Agro-educational Complex s tolikimi oddelki: gimnazija, dispensarij, strokovne šole, vrtarsko-sadljarska šola, internat. Ravno sedaj zidamo spalnice za 120 fantov. Do zdaj spijo malo vsepovsod. Upamo, da bo zidava končana do Božiča. Tretnuto so dela ustavljena, ker se je začel monsun, tj. deževna doba in bo tri mesece močno deževalo in ne bo mogoče zidati.

Moja glavna skrb je obnova farme. Pzidali smo šest novih hišic za revne družine in šolo za vrtnarstvo in sadjarstvo. Vzdrževanje namakalnih jarkov in cvetličnih vrtov mi tudi vzame veliko časa.

Leta 1981, ko sem bil doma v Sloveniji, so rdeča krvna telesa skoraj izginila (levkemija). Ostala jih je samo četrtina in predstojniki v Ljubljani mi niso dovolili nazaj v Indijo. Sem pa vseeno šel. Kasneje šele so mi povedali, da so mi zdravniki v Kliničnem centru dali samo še nekaj mesecev življenja. Tako sem spoznal, da mi za potepanje po domovini Bog ni dal zdravja, za delo v Indiji pa mi ga daje. Po vrnitvi v Indijo leta 1987 sem zbolel še za pleuritisom in za srčno hibo. Med šolskimi počitnicami v maju, ko so bili skoro vsi misijonarji na počitnicah ali na duhovnih vajah, sem vse sam vodil in bil na nogah ves dan. Pregledal sem namakalne naprave in črpalke ob dveh ponoči. Pa je šlo vse v redu in tako je tudi sedaj.

Spomnite se me v molitvi. Nasvidenje prihodnje leto, če Bog da, ko bom obhajal 50-letnico zaobljube. Vse prijatelje misijonov lepo pozdravljam.

Ludvik Zabret

Goa, 15. junija 1989

Lovro Kaselj — zlatomašnik

Na Koroškem je g. Lovro Kaselj obhajal zlato mašo. Jubilant je župnik v Hodišah. Poznamo ga tudi na Primorskem, ker je bil precej let predsednik Krščansko kulturne zveze in je kot tak večkrat bil tudi v goriškem Katoliškem domu.

G. jubilantu tudi naše iskrene čestitke!

Obloženi kruhki

Zrellostni izpiti predstavljajo za večino kandidatov precejšnjo živčno napetost. Tovrstna kronika beleži vsako leto zanimive komične primere. V mestu Patti (pokrajina Messina) je natakral bližnjega bara ob tehničnem zavodu »Borghese« prinesel letos k izpitni komisiji med pisemno nalogo iz italijanščine okrog 10 obloženih kruhkov za enako število lačnih študentov. Profesorji pa so bili mneneja, da je ura že pozna in so zato sklenili, da jim jih bodo izročili pozneje, ob uri kosila. Toda, kakšno presenečenje, že ob prvem ugrizu: v kruhkih (sendvičih) so bile na majhnih, skrbno zvitihi lističih rešitve različnih nalog iz italijanščine!

Borisu Muževiću je treba priznati korektnost, priznal je svoja dva prometna prekrška in z vsemi močmi si je prizadeval, da bi zadevo ne razpihovali in z njo še bolj razširili razkol in sovraštvo med jugoslovanskimi narodi.

Ob tej zadevi se človek vprašuje, zakaj in čemu je nastala. Zbuja se namreč utemeljen sum, da je bil incident naročen. Boris Mužević je pošten komunist, ki je ponovno v CK kritiziral Miloševića in njegove. Prijela se ga je oznaka, da je jugoslovanski Gramsci. O tem pa je znano, da je bil proti Togliattiju in proti stalinističnim metodam v partiji. Vse kaže, da so Milošević in srbska partija hoteli dati lekcijo Borisu Muževiću in slovenskim komunistom, naj vedo, kaj jih še čaka, če ne bodo soglašali z Miloševićem in srbsko partijo.

Vatikan in Poljska izmenjala veleposlanike

Med Vatikanom in Poljsko je prišlo do normalizacije diplomatskih odnosov. General Jaruzelski je namreč imenoval za veleposlanika v Vatikanu Jerzyja Kuberskega, papež Janez Pavel II. pa je za nuncija na Poljskem imenoval Poljaka Jozefa Kowalczyka. Poljska je prva država iz vzhodnega bloka, ki je sprejela papeškega nuncija.

TRŽAŠKE NOVICE

Marijanski shod na Opčinah Zahvala

41. marijanski shod na Opčinah pri Trstu bo v nedeljo 10. septembra. Na shodu želimo še posebej utrditi zakon in družino. Za zakon in družino molimo. Božja beseda ju poživila v ljubezni in zvestobi. To besedo bosta oznanila pred in tudi med mašo znana laika prof. Kržanova in dr. Kunstelj.

Vabimo mlade, zaročence, zakonce, cele družine, ostarele. Za slednje bodo na voljo stoli.

Začetek shoda ob 15.30 v cerkvi. Ob lepem vremenu bo procesija po vasi. Maša bo na prostem. maševal bo novomašnik.

Za Odbor MS: V. Zerjal

Bazovica

Naša bazovska cerkvena skupnost se vsa povojna leta spominja žrtev fašizma na naši kraški gmajni in žrtev grozne vojne, ki je toliko življenj ukradla našemu narodu. Zato daruje zanje najsvetejše, kar imamo: Kristusovo žrtev na križu pri sv. maši.

Zato vabi vse zavedne ljudi k sv. maši v naši cerkvi: v sredo, 6. septembra, ob 20. uri.

Leta 1948 je Fatimska Marija romala po naših vaseh. Z velikim veseljem smo jo sprejeli in imeli med nami kar dva dneva. Od takrat imamo vsako leto marijansko procesijo po naši vasi. Lepo vabljeni v petek, 8. septembra, ob 20. uri.

MePZ Sv. Jernej z Opčin na svojem letnem izletu

Ze 22 let se pevci MePZ Sveti Jernej z Opčin sredi poletja podajo na izlet. Tako so se tudi letos in sicer v soboto, 5. in v nedeljo, 6. avgusta. Za cilj so si izbrali Plitvička jezera in znano romarsko svetišče pri Mariji Bistrici pri Zagrebu.

Plitvička jezera so izjemne naravne lepote, ki sproščajo v človeku še tako zavzeto vsakdanjost v enkratna doživetja. Ta čudoviti mozaik naravnih lepote, sestavljen iz številnih jezer in jezer, visokih dreves, mogočnih slapov, ponuja današnjemu človeku možnost, da se umiri, napoti vase in odkrije bližino Stvarnirove roke. V družbi takih lepote človek začuti veličino življenja in mu kar sama, na ladji sredi velikega jezera, iz srca privre pesem, še toliko bolj, ker je pevec...

S takim doživetjem smo se v nedeljo, 6. avgusta, odpeljali v romarsko svetišče k Mariji Bistrici. Znašli smo se med več tisočglavo množico romarjev, ki so rama ob ramih strmeli v Marijino podobo in se vsak po svoje izročali v njeno varstvo. V družbi te moleče množice smo ob dveh popoldnih imeli sv. mašo. Našo pesem in besedo je spremljala polglasna molitev romarjev, občasno nas prekinila njihova pesem. Čutili smo se sredi te množice majhni in nemočni, kljub temu pa srečni in veseli, da smo lahko v največjem hrvaškem romarskem Marijinem svetišču posvetili Gospodov dan.

Polni mnogoterih doživetij smo se z veseljem petjem ob spremljavi harmonikarjev Ide in Vinkota, ob večeri roki šoferja Luciana, ob mladostno in razigrano ustreljivi Luciji ter ob izkušeni in do potankosti skrbni gđ. Berti, srečno vrnili domov z željo, da se vsakoletni poletni izleti cerkvenega pevskega zbora nadaljujejo.

Duhovniške premestitve v tržaški škofiji

Premestitve so samo med italijanskimi duhovniki in stopijo v veljavo 1. septembra.

Giurissi Giorgio, doslej župnik italijanske župnije na Opčinah, je imenovan za župnika v Borgo S. Sergio.

Giudici Luciano, doslej upravitelj župnije Borgo S. Sergio, gre za župnika na italijansko župnijo na Opčinah (Maria Regina del Mondo).

Lenardon Luigi, župnik pri sv. Katarini Sienski, postane župnik pri Starem sv. Antonu (Beata Vergine del Soccorso).

Salvadé Pier Emilio, škofov tajnik, je imenovan za župnika pri sv. Katarini Sienski.

Cian Vittorio, doslej župnik pri Starem sv. Antonu, postane župnijski vikar za italijanske vernike v župniji sv. Jerneja na Opčinah.

Marcovigli Giuseppe, doslej župnijski vikar za italijanske vernike v župniji sv. Jerneja na Opčinah, bo župnijski vikar v Miljah.

vsem številnim župljanom sv. Marije Magdalene in sv. Tomaža apostola, vsem prijateljem in znanec iz raznih krajev zlasti še od Sv. Ivana, ki so mi čestitali in voščili, darovali veliko dobrega, koristnega še posebej za darove za barvna okna cerkve v Bazovici, se prav iz srca toplo zahvaljujem in kličem: Bog vam povrni!

Marijan Živic, 70-letnik

SLOVENSKA SKUPNOST

Sekcija v občini Dolina

vabi na

NAŠ PRAZNIK

v Boljuncu pri občinskem gledališču F. Prešeren.

Sobota, 2. septembra: odprtje praznika in od 20. ure dalje prosta zabava ob igranju ansambla TAIMS.

Nedelja 3. septembra: ob 18. uri začetek kulturnega in političnega dela programa (koncert godbe na pihala in folklorne skupine KUD Karol Pahor iz Pirana, pozdrav prirediteljev in politični govor). Zvečer prosta zabava ob zvokih ansambla Lojze Furlan.

Ponedeljek, 4. septembra: od 20. do 24. ure nastop znanega rock ansambla Agropop iz Ljubljane.

Vse tri dni bodo na voljo jedi na žaru in domača kapljica.

Evrofolk na bazoviškem T8

Mednarodno srečanje roverjev in popotnic Eurofolk '89 je potekalo letos v severni Italiji. Skupina 250 udeležencev tabora je potovala tudi skozi naše kraje. Tako so imeli slednji uradno otvoritev tabora v nedeljo, 31. julija, na trgu Unità, nakar so se razdelili v pet skupin po 50 roverjev in popotnic, ki so prehodile tržaško pokrajino in prišle neposredno v stik tudi z našo narodnostno skupnostjo. Vsak večer je ena skupina prenočila tudi na zemljišču namenjenem gradnji sinhrona, kjer je istočasno potekal poseben tabor manifestativne narave proti lokaciji tega objekta na omenjenem področju in pri katerem je sodelovala tudi naša Slovenska zamejska skavtska organizacija.

Slovenski roverji in popotnice so tako imeli priložnost štiri večere zaporedoma priti v stik z brati skavti iz cele Evrope. Ob tabornem ognju so z njimi peli in sodelovali pri skupnih skavtskih družabnih igrah, obenem pa so predstavili slovensko etnično skupnost v Italiji, našo skavtsko organizacijo in cilje tega posebnega tabora v Bazovici.

Nadškof Alojzij Suštar na Eurofolk '89

Da se zahodni skavtski svet vedno bolj zanima za Vzhod, priča tudi dejstvo, da so organizatorji omenjenega mednarodnega srečanja Eurofolk '89 povabili kot predavatelja ljubljanskega metropolita dr. Al. Suštara, ki je udeležencem tabora govoril v ponedeljek, 7. avgusta. Tema njegovega pogoja je bila »Religiozna razsežnost kot osnova novega bratstva med ljudmi«.

V svojem govoru je najprej poudaril, kako se v mladem človeku danes vedno bolj prebujajo in razvijajo čuti za versko dimenzijo človeškega življenja, zanimanje zanj, iskanje in odločanje zanj. O tem pričajo mladinska srečanja s sv. očetom, z m. Terezijo, z br. Rogerjem v Taizeju in drugod po svetu.

Ta nova dimenzija se poraja v mladem včasih zaradi osebnega razočaranja nad tem, kar mu nudi današnji svet in družba, predvsem pa zavoljo človekove narave same, ki v bistvu hrepeni po nečem več kakor le po čutnih užitkih, materialnih dobrinah, zadovoljstvih bioloških in osebnih ter socialnih potreb. Za današnjo religioznost pa je posebno značilno novo zanimanje in nov čut za človeka, za ubogega in trpečega, zavzemanje za človekove pravice in pripravljenost za pomoč. Sploh pa so ideali bratstva, enakosti in svobode danes že tako splošni, da ne more nihče mimo njih. Kristjan pa ima kot podlago za bratstvo med ljudmi štiri temeljne krščanske resnice: resnico o Bogu Stvarniku in Očetu vseh ljudi, o dostojanstvu človeka kot osebe, Kristusovo zapoved ljubezni do bližnjega in stvarno pomoč trpečemu. In prav te resnice so vodilo skavtskega gibanja, kot si ga je zamislil njegov ustanovitelj.

Vzdigni se na kraj počitka

Za nemirno in dolgočasno človeško bitje bi gornji naslov menda bolj malo pomenil. Obiskovalcu Vrha sv. Mihaela pa je ta svetopisemski izrek pomenil željo doživeti praznik sv. Lovrenca na vasi, kjer je vse še kolikor toliko pristno.

In res, nad Gabrjami, v senci zelenega Vrha, kjer v ljubki cerkvi, sredi še nekaj zvestih slovenskih domačij, kraljuje Euharistični Bog, je prav primeren kratek počitek in pavza za Boga. Še pred kratkim je za to podružnico skrbel nepozabni g. Jurak. Tam, v mirni odmaknjenosti domačij, kjer se je med njimi in njihovim župnikom stikalo toplo prijateljstvo, saj jim je poleg božje besede, skrbno prinašal na domove tudi Pastirčka, Ognjišče, Katoliški glas in morda še kaj.

V nedeljo, na praznik sv. Lovrenca, je osiroteli vasi priskočil na pomoč izseljenjski duhovnik iz Frankfurta g. Vladimir Jereb in v družbi z g. Marjanom Markežičem sta opravila slovesnost domačega patrona s tradicionalno procesijo.

Berila in evangelij bi ne mogli biti bolj prepričljivi, saj je vse farno občestvo pogrešalo prav tistega, ki bi moral biti duša in srce praznika. In g. Jereb je v svoji homiliji te misli temeljito izkoristil. Nihče ne sede za krmilo avtomobila in se poda na potovanje, je dejal, ne da bi se zanesel na brezhibno delovanje motorja. Če zaupamo že samo človeški besedi mehanika, ki ga nismo videli, tvegamo veliko mero lahkomišelnosti, če bo-

je besede ne sprejememo kot klic in naročilo: »Vaša ledja naj bodo opasana in svetilke prižgane...«. Moč te evangeljske resnice je zadela v živo. Zopet je bil tu spomin na usodno hotelsko sobo, od koder smo zaman čakali, da g. Jurak zasede svoj prostor, v avtobusu, na povratku z božje poti. Njegov nenadni odpoklic je bil pretresljivo prisoten: »Bodite pripravljeni, ker ne veste ne dneva ne ure! Hvala Bogu za božanski dar Razodetja! V naši zemeljski avanturi hoče biti »ognjeni steber, ki nas vodi po neznani poti« (K. modr. 18,3) na drugi breg, v razsežnost božje ljubezni. Brez te zasidranosti v božje Razodetje, bo človek še naprej taval v temi, pa naj še tako »od veselja do veselja leta« (Prešeren).

Protagonist praznika je bila skoro vsa vas, zbrana v cerkvi, v urejeni procesiji in ubranem petju. Pohvalo zasluži lepo okrašena pot, po kateri se je procesija odvijala. Če je g. Jurak pripomogel, da se je farno občestvo utrdilo ali celo dvignilo na višjo duhovno raven, žrtev njegovega življenja ni bila zaman. Plemenita poteza goriškega nadškofa, ko je za slovo javno poljubil pokojnikovo krsto, nam je lahko v premislek, kako sodi cerkveni predstojnik o dostojanstvu pokojnikove osebe.

Zupnijski arhiv pa naj za obdobje župnikovanja g. Juraka vpiše samo eno prošnjo: Povrni mu, Gospod, z zakladi svoje ljubezni!

F.V.

Kdo ima koga za loleka?

V nedeljo, 6. avgusta sem se na Sv. Višarjah udeležil lepega in uspelega srečanja med kristjani od doma, zamejci in izseljenci, ki so nam govorili o svojih težavah in svojih borbah za ohranitev svoje krščanske in slovenske identitete.

Par dni nato sem dobil v roke Rodno grudo (avgust-september 1989), ki jo izdala Slovenska izseljenska matica in ki so jo menda »pod plaščem« delili tudi na Višarjah. Tam sem bral o novi obliki izseljenskega piknika, ki ga je v nedeljo, 2. julija v Dolenjskih Toplicah organizirala Slovenska izseljenska matica in kjer je imel mašo nadškof dr. Alojzij Suštar, čigar slika v škofovskem ornatu je poleg poročila o pikniku.

Dobil sem v roke tudi Družino št. 29 (16. julij 1989), ki na 6. strani objavlja kritično pripombo h gornjemu pikniku: »Izogniti se manipulacijam - Minulo nedeljo je bilo v Dolenjskih Toplicah izse-

ljensko srečanje. Udeležil se ga je tudi prvi človek slovenskega vernega občestva nadškof in metropolit dr. Alojzij Suštar. Najbrž ni prišel zato, da bi ploskal govornikom, verjetno s njegovo navzočnostjo želeli drugi udeleženci srečanja. Toda glasilo pluralistične SZDL 3. julija 1989 ni nadškofove udeležbe omenilo niti z besedico, našlo pa je druga imena in njihove deleže (verjetno pravilno dežele). Ali je komentar potreben?»

Kot krščanski slovenski izseljenec že leta in leta iz dneva v dan z drugimi doživljam, kako Slovenska izseljenska matica načrtno skuša sabotirati, torpedirati in uničiti naše in naših izseljenskih duhovnikov delo.

Samo po sebi je razumljivo, da se mi je ob teh dejstvih postavilo, da se mi postavlja in da sam postavljam odgovornim (v slovenski Cerkvi in v slovenski civilni družbi) vprašanje:

KOJA IMA KDO ZA LOLEKA?

Slovenski krščanski izseljenec v Evropi

Se en protest

Mednarodno združenje za obrambo ogroženih jezikov in kultur, s sedežem v Liegeu (Belgija) je dne, 1. avgusta, poslalo protestno noto italijanskemu veleposlaniku v Bruslju zaradi ovadbe zoper župnika v Trčmumu g. Božo Zuanelle ter župnika v Matajurju msgr. Paskvala Gujona, ker sta vodila Markovo procesijo brez prijave orožnikom. Nota poudarja, da gre za fašističen zakon in da obstaja močan sum, da sta oba župnika bila ovajena zaradi njune privrženosti slovenstvu v Beniciji. Nota se zaključuje: »V imenu A.I.D.I.C.M. odločno protestiram zoper tako alarmantno stanje, ki je nevredno velike demokratične države kot je Italija.«

Paul Lepin, generalni sekretar

»Duhovne vaje« kardinala Martinija

Duhovne vaje kardinala C. M. Martinija, milanskega nadškofa, vzbujajo vedno večje zanimanje. Doslej so njegove duhovne vaje izšle že v dvajsetih knjigah, mnoge so doživele že več izdaj in bile prevedene v različne jezike. Glavna značilnost Martinijeve duhovnosti je integracija ignacijanskih vaj in Svetega pisma. Milanski nadškof je, kot znano, eden največjih poznavalcev Svetega pisma.

Širite „Katoliški glas“

V sredo, 6. septembra 1989, ob 20.30

NA GORIŠKEM GRADU

koncert glasbene skupine

ŠANK ROCK

VABLJENI!

Šport

Olympia v Radencih

Počitnice se počasi nagibajo h koncu, kaj kmalu bomo stopili v novo delovno sezono, začele se bodo spet tudi športne dejavnosti. Mnogi športniki se že pridno pripravljajo na prihodnja prvenstva, med njimi tudi fantje odbojbarske ekipe Olympie, s katerimi smo se srečali v Radencih v nedeljo, 27. avgusta, in se z njimi tako pogovarjali:

Ravnokar smo vas opazovali, ko ste navdušeni prišli z jutranjega treninga. Kako so potekle letošnje poletne priprave?

Zelo v redu, zadovoljni smo!

Koliko let organizirate te poletne priprave in kje ste jih imeli?

To je že sedmo leto in stalno v Radencih, ker so tu pogoji zelo ugodni. Prejšnja leta smo bivali v Dijaškem domu, letos pa v hotelu Radium.

Zakaj prav vedno v Radencih?

Začeli smo hoditi sem, ker je v bližnji Radgoni ob tem času tudi radgonski kmetijski sejma, na katerem nastopajo tudi nekateri goriški razstavljalci in prav v sklopu tega sejma vsako leto se organizira tudi sejemski turnir.

Kako so potekali vaši dnevi?

(Odgovarja trener Vojko Jakopič):

Program je bil zelo natrpan: ob 6.45 vstajanje, sledil je jutranji tek z razgibavanjem (footing), od 9. do 11. pa od 16. do 18. so fantje vsak dan pridno trenirali.

Kje pa so se vršili ti treningi?

V prekrasnem gozdu v bližini zdravilišča in v telovadnici v Radencih.

Kaj so mladi fantje v prostem času, ki ga je po tako napornem dnevu ostalo res malo, sploh počeli?

(Odgovarja Gianni Susič):

Fantje so se najprej posvečali športu — plaval so v bazenu in igrali tenis, ogledali smo si sejma in Radgoni. V soboto pa smo se nekateri odpeljali v Maribor, kjer smo prisostvovali odbojbarski tekmi med jugoslovansko in nemško reprezentanco. Vstopnice smo dobili kot nagrado za zmago na letošnjem turnirju radgonskega sejma.

Kako je potekal letošnji turnir? Koliko ekip se ga je udeležilo?

(Odgovarja Rinaldo Dorni):

Igrale so tri ekipe: Stavbar iz Maribora, Pomurje iz Murske Sobote in goriška Olympia, ki je dosegla prvo mesto in si priskrčila tako zlato plaketo in priznanje.

Razen turnirja ste imeli še kakšno drugo tekmo?

(Odg. Vojko Jakopič):

Imeli smo še dve prijateljski tekmi. Prvo v torek, 22. 8., s Pomurjem in smo bili poraženi s 3:0, drugo pa smo odigrali v četrtek z Radenci in zmagali s 3:0.

Kakšna naj bi bila ob koncu splošna ocena letošnjega bivanja?

Bivanje, prehrana, ambient in družba so bili enkratni. Povedati pa hočem, da letošnje priprave niso bile v pravem smislu priprave za nabiranje splošne telesne moči, vendar, ker je prvenstvo še daleč, smo se odločili, da bomo imeli priprave tudi na individualni osnovi. Nekaj nam je od tega uspelo in se je na tem treningu tudi pokazalo kot pozitivne strani, morda še najbolj pri mlajših igralcih.

Predsednik Olympie nam je še povedal, da so poletne priprave Olympie tudi ne-kakšne počitnice, ki jih društvo nudi svojim atletom.

Sodelovali so in odgovarjali na naša vprašanja: trener Vojko Jakopič in igralci Rinaldo Dorni, Mirko Špacapan in Gianni Susič.

Letošnjih priprav v Radencih pa so se udeležili: Dimitrij Brajnik, Ivo in Pavel Špacapan, Damjan in Rinaldo Dorni, Marjan Vogrič, Simon in Andrej Terpin, Gregor Šfiligoj, Edi Lutman, Mirko Špacapan, Mihael Corsi, Gianni Susič in Darjo Maraz.

ja

S. Z. Olympia vabi starše, naj (od 3. razreda dalje) vpišejo svoje otroke na začetniške tečaje odbojke (minivolley). Vadili bodo ob torkih in četrkih. Prvi trening bo v torek, 12. septembra, ob 17.30 v telovadnici Olympie ob Katoliškem domu.

GORIŠKE NOVICE

Goriško-tržaško romanje na Barbano

Letos bo to skupno romanje tržaških in goriških Slovencev v ponedeljek, dne 11. septembra, s sv. mašo ob 11. uri. Somaševanje bo to pot vodil bivši beograjski nadškof dr. Alojzij Turk, ki zdaj živi v Novem mestu. Dušne pastirje prosimo, naj oznanijo to romanje in ga po možnosti organizirajo sami ali pa skupno s sosedno župnijo. Prosimo jih tudi, da bi na Barbani bili na razpolago za spoved.

Popoldne bo za romarje blagoslov s petimi ljudskimi litanijami Matere božje in blagoslov.

Nesreča na cesti

V torek, 22. avgusta, se je dr. Jože Prešeren vračal s tečaja slovenskih zamjskih duhovnikov pri salezijancih v Gorici. Na križišču ulice Brass ter semeniške ulice se je v njegov avto, ki ga je vozila njegova gospodinja Pepca Vodopivec, zaletel manjši tovornjak, ki je zelo pridrvel po ul. Brass. Škoda je seveda utrpel osebni avtomobil. Ponesrečenca so takoj prepeljali v goriško bolnišnico, nato na Katinaro v Trst. K sreči so ugotovili pri obeh le udarce brez hujšega. Obe ma želimo skorajšnje okrevanje.

Omenjeno križišče je zares nevarno, ker po ulici Brass vozijo vsi hitro in neprevidno, ker imajo prednost. Zato tisti, ki privozijo v križišče po semeniški ulici, so vedno v nevarnosti. Čudno je pravzaprav, da ni še več nesreč v tem križišču. Ali bi ne kazalo namestiti semafor ali vsaj v ulici Brass table, da je tam križišče?

Zadnje slovo od Pepeta Skoka

Velika množica ljudi z obeh strani meje se je zbrala v petek, 17. avgusta, na Jazbinah, kjer smo položili k zadnjemu zemeljskemu počitku izmučeno telo pokojnega Pepeta Skoka, ki je sklenil svoje življenje v 59. letu starosti po mučni, neprizanesljivi bolezni. Pogrebne obrede z mašo zadušnico je vodil in pri krsti spregovoril njegov sorodnik g. Srečko Suligoj, dekan v Kanalu, ob asistenci domačega župnika A. Lazarja, g. Ambroža Kodelja in g. Adolfa Savlja. Med žalnim obredom v cerkvi in na pokopališču je pel pomnoženi cerkveni pevski zbor z Jazbin pod vodstvom pevovodje Zdravka Klanjščka. Govornik je med drugim poudaril, »da je pokojnika vsa leta poznal kot dobrega in iskrenega sorodnika, drugi še bolj kot pridnega, modrega, uspešnega kmeta, tudi kot dobrega kristjana.«

Na Pepetu se je pokazala, poleg drugih, tudi krepost, ki ni vsakdanja. Kot trden kmet, ki v svoj predračun stavi tudi točo, tako je on sprejel točo življenja in je več mesecev z mirnim srcem gledal smrti v oči. Dobro je vedel, pri čem je. Jezus pravi: »Vaša ledja naj bodo opasana in svetilke prižgane v vaših rokah.« Pepetova ledja so bila opasana, t. j. pripravljen je bil vršiti božjo voljo... in svetilka žive vere prižgana. Ko sem ga obiskal še pred tremi tedni v bolnišnici in sem ga tudi vprašal, kakšno je njegovo stanje z verske strani, je bil odgovor: »Vse v redu, bil je tu duhovnik, opravil sem spoved in prejel sv. obhajilo, "me je ložil" v sveto olje...« Čisto stvarno, prav po kmečko. Še sem ga vprašal: »Trpiš?« Pokazal je na križ, čes, tako je bilo z Njim (Kristusom), tako je tudi z mano.«

Pokojni Pepe je svojo cerkvico na Jazbinah zares ljubil. Bil je več let član župnijskega gospodarskega sveta, pa ne samo po imenu, marveč je bil delaven, iznajdljiv in je znal tudi druge navdušiti in spodbuditi, kadar je bilo treba kaj popraviti ali prenoviti. Ni ga bilo sram poprositi potrebna sredstva od hiše do hiše. V cerkev je tudi rad redno prihajal

vsako nedeljo in zlasti ga je bilo ganljivo videti, kako je še z zadnjimi močmi bil pri procesiji Marije Pomagaj in pri maši nekatere nedelje v juniju.

Naj se zdaj spočije od mnogega truda in od trpljenja v zadnji bolezni. Ne dvomimo, da mu je dobri Bog že bogato poplačal vse dobro, ki ga je storil.

Prizadeti družini, vernemu občestvu na Jazbinah in vsej števerjanski župniji pa izrekamo iskreno in občuteno krščansko sožalje.

Sožalje

Ob prerani izgubi Jožefa (Pepija) Skoka izrekamo bratu Armandu, ženi Erminiji, otrokoma Orietti in Ediju globoko sožalje in se klanjamo njegovemu spominu.

Sekcija SSK - Števerjan
SKPD »F. B. Sedej«

Sovodnje

Občinska seja. Občinski svet se je sestel dne, 10. avgusta, torej sredi poletnih počitnic. Najprej je odobril nekatere sklepe redne uprave, nato pa prešel k spremembam proračuna. Izkazalo se je namreč, da bo imela občina več dohodkov, kot je računala in sicer 12 milijonov več iz davka ICIAP (42 namesto predvidenih 30) ter nekaj nad deset milijonov od države za odplačevanje dolgov. Tudi občinska garaža je še vedno problem. Stroški rastejo in občinski svet je odobril nadaljnjih 18 milijonov. Tako so stroški narastli na 148 milijonov.

Zatem so na seji prešli k problemu naftovoda, ki bo potekal tudi po ozemlju sovodenske občine, kot smo že poročali. Svet je naložil ožjemu odboru nalogo, naj skrbno sledi vsem delom in skuša doseči od družbe SNAM, da se napelje plin tudi na področju sovodenske občine. Na seji so tudi odobrili vsoto 500 tisoč lir za potresence v Armeniji; k tej vsoti je treba dodati še 395 tisoč lir, ki so jih posamezniki nakazali pri sovodenski posojilnici v isti namen.

Na koncu se je Marjan Tomsič sporožil vprašanje zapiranja gostiln med poletnimi počitnicami. Zgodilo se je namreč, da so bile istočasno zaprte vse tri gostilne, ona na Vrh in obe v Sovodnjah. Župan je odgovoril, da se občina kot taka ne more vmešavati v zadevo in da bi se morali lastniki gostiln med seboj dogovoriti, da ne bodo vsi istočasno zapirali svojih lokalov, saj se je zgodilo, da v občini nisi mogel dobiti kosila ali večerje.

Remo Devetak

Pogreb Zale Maraž v Števerjanu

»Ko smo imeli, 29. julija, v Števerjanu pogreb pok. Petrine Bregantič vd. Maraž, je bila pokojna Zala pri pogrebni maši skupaj z drugimi pogrebci, zadnes, 26. avgusta, pa njo polagamo k zadnjemu zemeljskemu počitku. Zares se velja večkrat zamisliti v Jezusove besede: »Čujte torej, ker ne veste ne dneva ne ure.« Tako je povedal g. župnik.

Rozina Ana (doma so ji rekli Zala) Hlede se je rodila v Števerjanu 7.9.1927 kot hči Jožefa in Zalka Komic. V letih otroštva ji ni bilo lahko. Že kot otrok je z mamo Zalko hodila nabirat šmarnice na Sabotin. Ko ji je bilo 10 let je že nosila prodajal mleko. Leta 1956 se je omožila z Mirkom Maražem. Preživljala sta se z delom na kmetiji kot kolona. Kljub trdemu delu je večkrat zmanjkalo denarja celo za kruh. To pa jima ni vzele poguma in vselega značaja. Z ljubeznijo sta vzgojila hčerki Loreto in Aleksandro. V zadnjih letih je bil njeno veselje vnuček Manuel.

Veliko ljubezen je izkazovala materi Zalki, ki je dosegla visoko starost 98 let in je umrla šele pred dvema letoma. Že v juliju je poskrbela, da se bo zanjo darovala sv. maša ob stoletnici njenega rojstva.

Smemo upati, da kakor je skrbela za mater in za svojo družino, tako je poskrbela tudi za svojo dušo, da je bila torej pripravljena, ko je Gospod pri njej potrkal in jo je po kratki, a hudi neprizanesljivi bolezni poklical.

Želimo ji, naj se spočije v dobrem Bogu, prizadeti družini pa izrekamo iskreno krščansko sožalje.

Žabnice

V nedeljo, 20. avgusta, je bil v naši vasi lep praznik. Videmski. g. nadškof A. Battisti je blagoslovil obnovljeno župno cerkev sv. Egidija, ki je bila zelo poško-

dovana v zadnjem potresu. Obnovitvena dela so se dolgo vlekla. Bogoslužje smo imeli vsa ta leta v farni dvorani poleg župnišča, zdaj pa imamo zopet lepo cerkev, ki je bila v nedeljo bogato okrašena. Franciškan p. Bruno Korošak je kot upravitelj ob prihodu v cerkev, g. nadškofa prisrčno pozdravil, nakar je sledil še pozdrav zastopnika župnijskega sveta in v slovenščini mladega fanta. Berilo smo slišali tudi v slovenščini, prošnje pa so bile vse dvojezične. Mešani farni zbor je pel slovensko, le pri obhajilu smo slišali tudi furlansko in nemško pesem. Slovesnosti se je udeležil tudi franciškan provincial p. Miha Vovk in bivši upravitelj p. Božidar. Kot napol žabničan je prišel tudi dr. Fr. Močnik iz Gorice.

Popoldne je g. nadškof poromal na Sv. Višarje, kjer je ob 15. uri maševal polni cerkvi romarjev, ki jih je lepo vreme privabilo k Materi božji.

OBVESTILA

Vabimo žene in dekleta k duhovnim vajam v Dom duhovnih vaj »Le Beatitudini« v Trstu, kakor že prejšnja leta. Vodil jih bo misijonar, franciškan p. Hieronim Zvegljč od ponedeljka 4. septembra zjutraj do srede 6. septembra zvečer. Prijaviti se na tel. št. 220332 (g. Jože Kunčič) ali na št. 763406 (gđc. Dora Kosovel).

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu sporoča svojim članom in prijateljem, da bo mesečna maša za edinstvo v ponedeljek, 4. septembra, ob 17.30 v Marijinem domu v ul. Risorta 3. Po sv. maši prikaz dia-pozitivov. Lepo povabljeni.

V nedeljo, 3. septembra, ob 14.10 bomo lahko po radiu Trst A prisluhnili oddaji »Na počitnice«, v kateri nam bodo predstavili trije, od štirih letošnjih skavtskih taborov SGS, in sicer Tabora IV in RP v Žirovnici ter Mednarodni tabor za IV v Barcisu (PN). Oddajo bodo ponovili v torek 5. septembra ob 8.10.

Molitvena ura pred 41. marijanskim shodom. V petek, 8. sept., bo v župni cerkvi sv. Jerneja na Opčinah pri Trstu molitvena ura, ki jo bodo oblikovali mladi. Začetek ob 20. uri. Molili bomo za zakone in družine. Pridi tudi ti in še druge povabi!

Redna mesečna seja ZSKP bo v ponedeljek, 4. septembra, ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici.

Romanje na Barbano: gg. župnike iz vasi prosimo, da do nedelje, 3. septembra, vpišejo romarje za na Barbano. Oni ali njih poverjeniki naj v ponedeljek, 4. sept., do poldne prijavijo število romarjev po telefonu na upravo KG (tel. 533177). To potrebujemo, da lahko združimo več vasi za skupen prevoz z avtobusi.

Duhovna obnova za družbenice, žene in starejša dekleta bo v Zavodu sv. Družine v nedeljo, 10. sept. Začetek ob 9. uri, zaključek zvečer z mašo ob 18. uri. Po korzu do Catterinijevega trga bo ob 8.30 vozil poseben avtobus. Žene, pridite, da se telesno in duhovno odpočijete!

DAROVI

Za Katol. glas: v spomin Julke Skvarča druž. Brunschweiler 100.000 lir.

Za Katol. glas: N. N. 50.000 lir.

Za popravilo orgel v Dolini: Notburga Sancin, 92 100.000; Olga Štranj, 470 30.000; Štranj, Kroglice, 49 50.000; Oskar Kocijančič, 114 140.000; druž. Košič, 119 50.000; druž. Lovriha, 49 100.000; Marija Zerjal, Kroglice, 23 50.000; Draga Furlan, 222 30.000; Sonja Lovriha, 28 50.000; Josip Sodnik 50.000; Locatelli 50.000; Kermec, 220 50.000; čč. sestre, 99 250.000 lir.

Za Katol. dom: željka Simčič v spomin Julke Skvarča 50.000; druž. Brunschweiler v spomin g. Ivana Hlada 100.000, štefica Ambrožič v isti namen 100.000 lir.

Justina Komjanc v spomin Malke Vižintin za Zavod sv. Družine in za Katol. glas po 50.000 (skupaj 100.000 lir).

Za Zavod sv. Družine: Marija, Janez in Metka Kacin ob 10. obletnici smrti tete s. Ahacije Kacin 150.000 lir.

Za barvna okna v Bazovici: Dina Pakelčeva 10.000, duhovnik iz Perugie 10.000, Marc Marija 50.000, Pini Kocijančič 10.000, svetoivanski prijatelji 100.000, Vida Renčelj 50.000, N. N. 100.000, N. N. 100.000, prijatelj iz Gročane, Peska in Drage 312.000, teta Marija ob obletnici smrti Andreja Ražema 20.000, v spomin Karloa Brce Kristina Kalc z Opčin 10.000, N. N. iz Gročane 50.000, Vida Bernetič v spomin moža Antona 100.000, N. N. 15.000, Dora Kalc 10.000, Letizia Križmančič 20.000, prijatelj iz Padrič 250.000, družina Pattavina 100.000, druž. Brce namesto cvetja na grob Emiliji Milič 20.000 lir.

Za cerkveni zbor Sv. Jernej z Opčin: v spomin na pok. Milo Škerlavaj-Milič darujejo: Magda in Karlo Kalc 20.000;

Franka in Sandrin Furlan 50.000; Ana Škerlavaj-Stoka z družino 20.000; Rinaldo Vremec z družino 20.000; Marija Milič 25.000; prof. Janko Ban z družino 30.000; Milena in Danila Poženel v spomin na Milo Milič 20.000; Fani Malalan v počastitev spomina Mile Milič 30.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ricmanjih: do-brotnica iz Trsta za freske 20.000; M. in U., Trst v spomin pok. deda Jos. Železnika in pok. g. Juraka 300.000; Julij Tavčar v počastitev vseh Jožetov 100.000; N. N., Trst v zahvalo 50.000; Marija in Marij Pregarc, Domio v spomin pok. Izidorja in pok. Zorke Berdon 125.000; druž. Favretto, Ricmanje v spomin očeta Atilija 100.000; Ana Kuret, Log v spomin pok. brata Ninota 20.000 lir.

Za obnovo cerkve na Opčinah: Zora Brundula v spomin na moža Franca 50.000; Paola Rosolini ob poroki 50.000; Zora Milič v spomin na Fani Škerlavaj in Milko Milič 100.000; N. N. 30.000; N. N. 20.000; svojci v spomin na mamo Milko Sklavsovo 100.000; Angela Vremec v spomin na mamo Milko 30.000; Fanči Visini v spomin na Milo Škerlavaj-Milič 30.000; Erminija Daneu-Kalc v spomin na Milo Milič 10.000; druž. Vidau namesto cvetja na grob Mile Škerlavaj-Milič 30.000; Luciano Macini v spomin na ženo Evelino 50.000; Valerija Daneu v spomin na Milo Milič 20.000; Valerija Daneu v spomin na Pepija Kramar 20.000; Renata Pečar v spomin na Milo Milič 50.000; druž. Karlo Malalan ob zlati poroki 100.000; Magda Boštjančič v spomin na mamo Rudolfino 50.000; Marija Milič-Škerlavaj v spomin na Milo Milič 20.000; Marija Ban v spomin na svoje drage pokojne 15.000; Zora Brundula namesto cvetja na grob Mile Milič 15.000; Milena in Danila Poženel v spomin na Pepija Kramar 15.000; Ivanka Kramar v spomin na moža Pepija 200.000; Nada Debenjak v spomin na Fani Škerlavaj 25.000 lir.

Za dela v Marijinem domu v Rojanu: Ema Strekelj 50.000; romarji 300.000; K. Bole 120.000; Valentin Stofa ob prvi obletnici smrti žene Emilije 50.000; Amelija in Leopold Pangos v počastitev Emilije Stofa 30.000 lir.

Za obnovo Kraljevih fresk na Katinari: Francesca Sudini 30.000; ga. Poldi 100.000; N. N. 10.000; Francesca Sudini 100.000; druž. Ghengol 50.000; namesto cvetja darovala Marija Čok 30.000; G. Just in razne vernice 27.800; Giulio Tavčar 200.000; v spomin na Antonijo Čok druž. Benko 20.000; v isti namen Lojzka Čok 20.000; in Francesca Sudini 40.000 lir.

Za obnovo cerkve na Banah: Marija Ban v spomin na svoje drage pokojne 10.000 lir.

Za obnovo cerkve na Ferlugih: Bogomila Ferluga 10.000; N. N. za nove pesmarice 10.000 lir.

Za potrebne v župniji Sv. Vincencija: Mara Bembič daruje v spomin Franca Urdiha 50.000 lir.

Za Sklad »M. Čuk«: druž. Vidau namesto cvetja na grob Mile Milič 20.000 lir.

Za Sklad Mitja Čuk: Cerkevni pevski zbor Sveti Jernej z Opčin daruje v spomin na pok. Milo Milič 210.000 lir.

Za misijone: Franc Saksida od prodaje znamk 182.000; Terezija Bembi 100.000; Valentina Bembi 25.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Zora Brundula v spomin na moža Franca 20.000; Tončka Sosič 10.000; druž. Emilije Milič-Vidali v spomin na sestrično Milo 50.000; N. N. 20.000; N. N. 10.000 lir.

Za semenišče v Vipavi: N. N. 30.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N. 30.000 lir.

Za lačne po svetu: druž. Goriup iz Proseka v spomin ge. Ide Lah 100.000 lir.

ZAHVALA

Ob izgubi drage mame, none in sestre

Emilije Škerlavaj Milič

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na zadnji poti. Posebna zahvala naj gre gg. duhovnikom, pevcem, darovalcem cvetja in vsem, ki so počastili njen spomin.

Opčine, 16. avgusta 1989

Svojci

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža, očeta in brata

Jožefa (Pepija) Skoka

se iskreno zahvaljujemo domačemu cerkvenemu pevskeemu zboru in vsem, ki so ga tako številni spremili na domače pokopališče. Posebna zahvala gg. duhovnikom Antonu Lazarju, Srečku Suligoju, Ambrožu Kodelji ter Adolfu Savlju za somaševanje in pogrebne obrede.

Jazbine, 17. avgusta 1989

Žena Erminija, otroci Edi in Orietta ter brat Armando

Radio Trst A

Spored od 3. do 9. septembra 1989

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.15 Mladinski oder: »Ne bom!« 11.45 Vera in naš čas. 12.00 »Prežganka« - antologija humorja. 13.20 Glasba po željah in šport.

Ponedeljek: 8.10 Muzejstvo na Slovenskem. 9.15 Otroški kotichek. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Sonatina za glas in klavir. 12.40 Koroška poje: Tercet Loče. 14.45 Beležka. 15.30 Premišljevanja za današnji čas. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 9.15 Otroški kotichek. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Barvne simfonije. 12.40 Festival domače glasbe v Števerjanu 1989. 14.45 Kresničke. 15.30 Premišljevanja za današnji čas. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 »Magellanov oblak«, nadaljevanje.

Sreda: 9.15 Otroški kotichek. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Trst, mesto znanosti. 12.40 Folklorna glasba. 14.45 Beležka. 15.30 O poziji. 16.00 Pogled v restavratsko delavnico. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Dnevnik in spomini Staneta Kavčiča.

Četrtek: 9.15 Otroški kotichek. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Trst, mesto znanosti. 12.00 Zbor E. Adamič. 14.45 Beležka. 15.30 Premišljevanja za današnji čas. 16.00 Koroški portreti. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 V Evropi manjšin. 9.15 Otroški kotichek. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00. Film in njegova vloga v naši družbi. 12.40 Folklorna glasba. 14.45 Beležka. 15.30 O tolmačenju otroške risbe. 16.00 Koncert. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.15 Otroški kotichek. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Poti, zanimivosti in lepote naše dežele. 12.40 Mladinski zbor Glasb. Matice iz Trsta. 14.45 Filmi na ekranih. 15.30 O tolmačenju otroške risbe. 16.00 Med zemljo in sanjami. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album.

Za sedež »Ognjišče« pri Sv. Vincenciju: hčerka Marija daruje ob prvi obletnici smrti mame Ana Stritar 100.000 lir.

Za Slomškov spomenik v Mariboru: prijatelj s Primorske 700.000 lir.

Za lačne po svetu: P. S. 100.000 lir.

Za slov. misijonarje: N. N., Rupa 150.000 lir.

KATOLISKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzetta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - poštni tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vico delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzetta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 40.000 lir inozemstvo 55.000 lir zračna pošta 85.000 lir

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA